

Sant Muç

Cànoves i Samalús

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Plaça de Sant Muç s/n, 08045 Cànoves i Samalús
Alçada: 355

Coordenades:

Latitud: 41.69334
Longitud: 2.35474
UTM Est (X): 446305
UTM Nord (Y): 4615930

Classificació

Número de fitxa 08042 - 18
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Romànic Gòtic Contemporani
Segle XII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (POUM 2010)
Número inventari Sí. IPAC núm. 28519
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa

Fitxes associades:

[Llegenda de les portes de l'església de Sant Muç](#)

Autoria de la fitxa Marc Guàrdia i Llorens
Data de registre de la fitxa: dl., 21/10/2013 - 02:00

Descripció

Església parroquial amb múltiples modificacions, tot i que encara s'observen elements arquitectònics romànics del primer temple. La planta és rectangular, de dos trams, amb una coberta de volta de canó reforçada amb un arc toral. Aquesta volta no suporta el sostre, trobant-se l'actual teulat sobrealçat de l'original, amb pilastres de maons i sostre amb bigues de formigó, tot i que l'alçat de les parets ha de ser força anterior, observant-se nombroses espitlleres i petites finestres. La nau bipartita, presenta un primer cos més estret que el principal, essent aquest primer una obra gòtica, a diferència del principal que correspondria al primer temple romànic. L'absis, semicircular, està cobert per un tram de voltes de llunetes. L'absis presenta encara dues finestres de doble esqueixada. Per l'exterior l'absis es troba emmascarat per contraforts i part de la sagristia posterior. Destaca també la portalada d'una arcada amb arquivolta, element característic del segle XIII. Als peus del presbiteri es troben dues sitges, buidades d'antic, cobertes amb vidre i il·luminades. La resta de construccions són netament posteriors a l'obra romànica. Es tracta de les capelles de tramuntana, la sagristia i el campanar. Aquest campanar és una torre de planta quadrada formada per dos cossos dividits per una cornisa i coronats per merlets. A la façana exterior en destaca una finestra amb arc conopial, i una de senzilla amb la data inscrita, de l'any 1643. El temple conserva dos rellotges de sol en mal estat de conservació. A la façana sud-est trobem un rellotge molt malmès del que no es conserven les marques horàries. Tan sols conserva una decoració al pol representada per un cèrcol. A la façana sud-oest també trobem un altre rellotge de sol, igualment en mal estat de conservació. Només conserva traces del marc, sense marques horàries conservades, amb gnòmon de vareta. Cal destacar la presència d'una segona vareta perpendicular a la paret i descentrada respecte del rellotge.

Observacions:

Hi ha diverses fotografies de l'església de Sant Muç de finals dels anys 20, inicis dels 30 del segle XX, en una col·lecció de postals antigues del municipi (veure fitxa element), en especial interessant la de l'altar major, avui desaparegut.

Història

La primera notícia documental que tenim de l'església de Sant Muç correspon a un testament d'Ermengol Samarell, de l'any 1077 (ACB, Liber antiquitatum III, núm. 173). El temple torna a aparèixer a la documentació a l'any 1098 i 1123. Les primeres visites pastorals que comencen l'any 1301, s'esdevindran fins el segle XIX i proveeixen de molta informació per tal de conèixer l'estat i evolució de les obres del temple (MARTÍ BONET 1981).

Malgrat ja no existeix, al cantó nord de l'església hi havia l'antic cementiri, avui només testimoniada per una tanca de pedra.

Bibliografia

GALLARDO, A. (1938): Del Mogent al Pla de la Calma. Barcelona.

MARTÍ BONET, J.M. (1981): Catàleg Monumental de l'Arquebisbat de Barcelona, Vols. I/1 i I/2, Arxiu Diocesà de Barcelona.

PLADEVALL, A. (dir) (1991): Catalunya Romànica, vol XVIII, Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

RIU BARRERA, E. (2000): "Vestigis arqueològics i edificis històrics als termes de Cànoves i Samalús", Monografies del Montseny, núm. 15, Viladrau, pàgs. 57-69.

